92ste Jaargang. — Nº 15 Abonnementsprijs fr. 15,00 per jaar — 30 centiemen het nummer Zaterdag 11 April 1936.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.
ijs per regel . . . . . fr. 1,00
ieuwen Allerlei en Provincie-
ieuws, volgens overeenkomst
KLEINE AANKONDIGINGEN :
n 1 tot 4 regels . . . . fr. 3,50
te regel meer . . . . . fr. 0,75

BUREEL & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLEE
REGULIERENWAL (Steenderpoort)
— TONGEREN —
Postcheck Nº 84855. — Telefoon 12.

Halleluja

HIJ IS VERREZEN

ZOOALS HIJ GEZEGD HEEFT ! »

) jubelzang Halleluja !

De zegeroep Halleluja ! van de psalmen, s met het Paaschfeest is de jubelzangen verklinkt en die uitmoedigt om eer aan od te brengen (Halli d.i. loeft ; Jah, eerste stergroep van Jahveh, d.i. Heer), komt ergens beter te pas dan in het officie van t hoogste der feesten, de herinnering aan Verrijzenis van Jezus.

) omstandigheden der gebeurtenis.

De vijanden van Jezus hebben zelf de omandigheden geregeld om de gebeurtenissen betwistbaar te maken. Wij zullen dit onen door enkel de teksten van de evanlies aan te halen.

ezus was werkelijk gestorven.

« Toen de soldaten bij Jezus kwamen en gen dat hij reeds gestorven was, braken j Hem de beenen niet, maar een van de ldaten opende zijn zijde met een lans ; aanstonds vloeide er bloed uit met waer. En die het gezien heeft, geeft er geigenis over ; en zijn getuigenis is waarhtig ». (Johannes XIX, 34-35).

ezus wordt begraven.

Jozef van Arimathea vroeg aan Pilatus e toelating om het lichaam van Jezus te gen van het kruis afnemen en te begraven. « Pilatus was verwonderd, dat Hij reeds estorven was en deed den honderdman epen en vroeg hem of Jezus al gestorven as. Toen hij zulks van den honderdman ernomen had, gaf hij het lichaam aan Jef ». (Marcus, XV, 44-45).

e wacht bij het Graf.

« Den volgenden dag die na den Vrijdag olgde, kwamen de Opperpriesters en de hariseërs te zamen bij Pilatus en zeiden : Heer ! wij hebben ons herinnerd, dat die edrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik verrijzen ! Gebied aarom, dat het graf tot op den derden ag, bewaakt worde, opdat zijn leerlingen iem niet komen wegnemen en aan het volk eggen : Hij is van de dood verrezen ! En it laatste bedrog zou erger wezen dan het erste.

« Pilatus antwoordde hun : Gij hebt een acht ; gaat en bewaakt het graf, gelijk ij het goed vindt !

Zij gingen dan heen, verzegelden den teen (die den ingang sloot), en verzekerden de bewaking met wachters. (Matth. XXVII, 62-66).

De Verrijzenis. Schrik der bewakers.

« En zie ! er ontstond een groote aardeving, want een engel des Heeren was eergedaald uit den hemel, en nader treend wentelde hij den steen af, en ging aarop zitten. En zijn aangezicht was als en bliksemstraal en zijn kleed wit als de neeuw.

De wachters nu beefden voor hem van chrik, en werden als dooden ». Matth. XXVIII, 2-4).

De Opperpriesters der Joden koopen de achters om.

« En zie toen de vrouwen (die het graf bezochten) waren heengegaan, kwamen enige wachters naar de stad en berichtten alles wat geschied was aan de Opperpriesers.

Deze vergaderden met de Ouderlingen, en na beraadslaagd te hebben, gaven zij veel geld aan de soldaten, en zeiden tot hen :

Zegt, dat zijn leerlingen in den nacht gekomen zijn, terwijl gij sliept, en het lichaam hebben weggenomen ! En indien de landvoogd dit vernemen mocht, zullen wij hem overreden en zorgen dat gij niet gestraft wordt.

De soldaten namen dan het geld aan, en dieden gelijk hun was opgelegd.

En dit verzinsel is onder de Joden verspreid, tot op den huidigen dag ». (Matth., XXVIII, 11-15).

De Apostelen waren niet lichtgeloovig.

« Thomas, een van de Twaalf (Apostelen), die Didymus genoemd wordt, was niet bij hen, toen Jezus hun verschenen was. Als nu de andere leerlingen hem zeiden : Wij hebben den Heer gezien, antwoordde hij hun : Zoo ik in zijn handen de gaten der nagelen niet zie, en mijn vinger niet steke in de opening der nagelen, en mijn hand niet leg in de wonde zijner zijde, zal ik niet geloven.

En acht dagen later, waren de leerlingen weer binnen (het huis) en Thomas was met hen, toen Jezus verschenen. Alle deuren waren gesloten, en Hij stond in hun midden en sprak : Vrede zij met u !

Daarna zeide hij tot Thomas : Steek uw vinger hier, en bezie mijn handen, en neem uw hand en leg haar in mijn zijde ! en wees niet ongeloovig, maar geloovig !

En Thomas riep uit : Mijn Heer en mijn God !

Jezus zeide tot hem : **Omdat gij gezien hebt, Thomas, hebt gij geloofd** : zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch hebben geloofd ! » (Johannes, XX, 24-29).

Veel verschijningen van Jezus.

Zelfs bij de rechtste verschijning van Jezus waren er nog leerlingen, die twijfelden, want de H. Mattheus verhaalt als volgt :

« En toen zij (de apostelen) Hem zagen, aanbaden ze Hem ; maar sommigen twijfelden ». Matth. XXVIII, 16-17).

Hij vertoonde zich hier, zooals men ziet, niet aan de Apostelen alleen. Het gaat hier om een groote verschijning zooals die waarover de Apostel Paulus spreekt in zijn eersten brief aan de Corinthiërs (XV, 6) : « Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijf honderd broeders te gelijk, van wie velen nog in leven zijn, sommigen echter zijn ontslapen ».

* * *

Een paar beschouwingen.

De kritiek stelt thans groote eischen voor het aanvaarden van gebeurtenissen uit het verleden. Doch de aangegeven aanhalingen, letterlijk uit de Evangelieboeken overgenomen, toonen met welke juistheid de omstandigheden van Jezus' Verrijzenis zijn weergegeven. Voor weinig geschiedkundige feiten heeft men ons zooveel gegevens voor zekerheid verstrekt.

Jezus was werkelijk gestorven : zijn lichaam rustte in een verzegeld graf, bewaakt door wachters, welke zijn vijanden er plaatsten. Toch verrijst hij tot grooten schrik van die wachters. Ze waren zoozeer verkleefd aan de vijanden, dat ze toch nog het ongerijmd verzinsel door dezen uitgevonden rondstrooiden, al houdt het geen steek. Immers als ze sliepen zagen ze niet wat er geheurde en ze werden overigens bij het Graf geplaatst om niet te slapen. En indien ze wakker waren moesten ze verhinderen dat iemand het Lichaam van Jezus wegnam. In beide gevallen hadden ze eerzelijk, en de Opperpriesters gevoelden het zoowel, dat ze hun ongetrafheid beloofden !

De Apostelen die weergevlucht waren toen Jezus gevangen genomen werd, zouden het waagstuk niet aangedurfd hebben van een verzegeld en bewaakt graf open te breken, te meer daar ze in den begrime herhaaldelijk hun ongeloovigheid toonden als Jezus verscheen.

Men dient den ook op Paaschdag met de H. Kerk, in volle vreugde uit te roepen : Halleluja ! Hij is verrezen, gelijk Hij voorspeld heeft !

CRIT.

Houdt uw Paschen !

Het gebod der H. Kerk is stellig :

« **En roud Paschen met Ons Heer !** »

Dit gebod verplicht alle geloovige christenen, die tot de jaren van discretie of verstand gekomen zijn, 't is te zeggen, in het algemeen van af den ouderdom van zeven jaren.

Ieder christen mensch moet zijn Paschen houden, dit wil zeggen, hem goed houden en daarin ook volharden tot op het einde van zijn leven.

En de achterblijvers ? Zij die tot hiertoe de zware, onbegripelijke fout hebben begeven, hebben hun Paschen niet te houden ? Jezus-Christus in zijn oneindige liefde en barmhartigheid wacht op hen. Hij wacht op hen, zooals Hij eens deed bij den put van Jacob te Sichem, toen Hij de Samaritaansche vrouw bekeerde. Hij reikt hun de hand toe. Hij noodigt hen uit. Hij spoort hen aan door zijn gratie, door zijn ingevingen. Men zegge dus : Het uur is gedaven : God verwacht mij, ik blijf niet meer ter, achter ; ik stel niet meer uit. Toekomend jaar is het misschien te laat ; want ik weet niet of ik dan nog zal leven.

Alle uitvluchtsels zijn ijdel, want de toekomst is onzeker. God beloofde vergiffenis aan hen die leedwezen hebben, maar hij beloofde noch dag, noch uur, om zich te bekeeren.

Achterblijvers, staat voor goed op uit het graf der zonde : biecht rechtzinnig en verrijst met Christus, die zijn bloed vergoten heeft om ons allen te verlossen van den eeuwigen dood.

Houdt allen uw Paschen ! !

Leest en verspreidt
« De Postrijder »
— het oudste weekblad van Limburg ! —

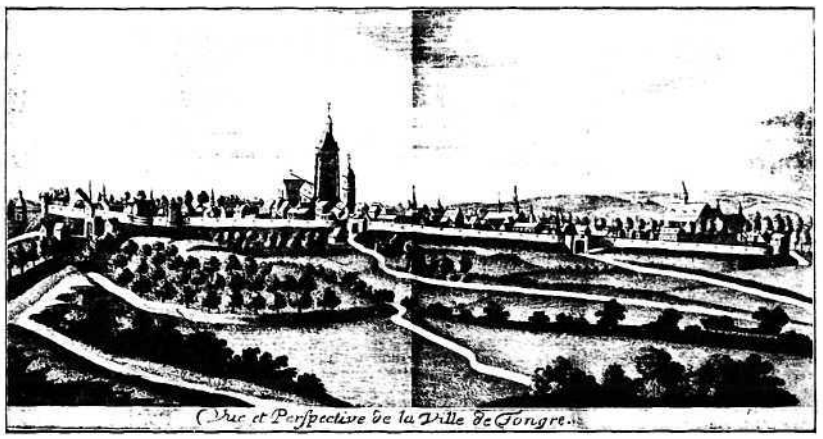

Oudheidkunde.

EEN PRACHTIG STADSBEELD VAN TONGEREN.

— o —

Het jaar der afbeelding.

Deze teekening werd met de hand gemaakt in 1738 door Remacle Le Loup, en in koper gegraveerd voor het groote werk « **Les Délices du Pays de Liége** », door Saumery, uitgegeven van 1738 tot 1744. Het telt 5 boekdeelen.

Een weinig Boekenkennis.

Dit werk zal nog mooi blijven, wanneer tal van de best verzorgde werken van heden tot stof zullen zijn vergaan, want papier, inkt, afdruk, alles aan dit werk is verzorgd. En vooral die prachtige kopersetsen.

Er dient hier misschien gezegd, dat de titel « Les Délices » niet originneel is, want er bestond reeds : « Les Délices des Pays-Bas », te uitg. van 1697, « Les Délices de la Hollande van 1710 », « Les Délices de la France van 1728 », enz., maar dat zijn alle werken in-12, terwijl het meesterwerk « Les Délices du Pays de Liége », zooals gezegd 5 boekdeelen in folio telt. En het geeft platen die in geen van de andere werken voorkomen.

Voor Tongeren geeft het werk behalve het bovenstaande stadsbeeld, ook nog de zichten van de O. L. V. Basliek, van het kasteel van Betho, van het grafmonument der gravin van Hinnisdael ; en voor het everige van Belgisch Limburg, behalve zichten van tal van oude kasteelen ook de beelden van de volgende steden : Hasselt, St-Truiden, Maeseyck, Stockheim, Bilsen, Herck, Beeringen, Peer, Hamont en Bree.

Men begrijpt dat het werk « Les Délices du Pays de Liége » gezocht wordt. Maar het komt zelden volledig voor (dikwijls ontbreekt b.v. de plaat van Maastricht), en mooie exemplaren ervan worden dan ook tot 15.000 fr. in openbare veiling verkocht, zooals we reeds zagen.

En het geldt hier een gedrukt boek van de 18e eeuw, een eeuw van kunstverval, deceerde men vroeger.

Ontleding van de Plaat.

Bezie eens wel de plaat. Ge merkt op het voorplan boomgaarden, akkers door wegen gescheiden, die samenloopen naar de stad, waar ze door poorten binnendringen en tot straten worden.

Deze poorten staan in een ongeschonden omheiningsmuur. Te midden is het stadsbeeld beheerscht door den toren en de Basiliek van O. L. V. doch ietwat ter zij naar rechts verheft zich de toren der St-Niklaaskerk, thans verdwenen.

Standpunt van den Teekenaar.

Men ziet den toren van O. L. V. Basiliek van voren gezien, alsook de zijbeuk der kerk van de Noordzijde. Om dit gezicht van het kerkgebouw waar te nemen moet de teekenaar plaats nemen ten Noorden van de Kruis- of St-Truiderpoort op een hoogtepunt om de stad te overschouwen.

Wandeling over den stadsmuur.

Deze Kruispoort, is die welke zich dicht bij en recht voor de Basiliek op onze plaat bevindt. Volgt men van daar den omheiningsmuur naar rechts, dan komt men aan Steenderpoort en nog verder Zuidwaarts aan den Velinx-toren. Hier wendt de muur zich aan en omsluit er een groot gebouw met drie torens : dit is het Regulierenklooster.

Gaat men van Kruispoort langs den omheiningsmuur Noordwaarts dan komt men eerst aan een toren : dit is de Vleeschouwersboren, dan volgt de Hasseltsche poort of Hemelingepoort en verder Noord-Oost ziet men een toren, den Zaktoren, die den ingang afsloot waar thans de Noordelijkaan of Bilzerstenweg de stad binnenkomt.

Nabij dezen toren en buiten de stadsomheining staat nog een afgezonderde toren van een wachtpost, of van een lusthof misschien.

De Hasseltsche poort op een hoogte.

Men merke op dat van aan den Zaktoren tot aan de Hasseltsche poort en van daar tot aan den Vleeschouwersboren de stadsomheining op een steile hoogte gebouwd blijkt. Deze voorstelling van den teekenaar werd ons door de werken der rioleering bewezen, en we wezen meer dan eens op het effenen van hoogtekruinen. Men had dus moeite om met een geapen de Hasseltsche poort te bereiken. Ook ziet men de baan die een omweg maakt.

De invaart van Kruispoort.

Eveneens bij de invaart der St-Truiderpoort vertoont de baan een kromming en tegenkromming. De baan die aan deze laatste poort uitkomt en voortloopt is wel de oude Romeinsche Kassei. De van St-Truiden komende baan verdwijnt waar ze ter linkerzij de afsluiting van een boomgaard bereikt, doch meest daar, op de een of andere manier de Kassei vervoegen.

Vele torens in de stad.

Binnen in de stad bemerkt men nog verscheidene torens. Tusschen den toren der Basiliek en de spitsen van het Regulierenklooster hooger vermeld, tel men er met een vergrootglas nog wel zeven. Welke zijn deze ? Dicht bij Steenderpoort staat thans nog het torentje van het Musthuis, wat verder lag het oude Ste Clarakloster en, dan volgt St-Jansskerk met twee torens. Dan volgen nog twee torens waarschijnlijk die van het Agnetenkloster en uit de verte gezien die van Begijnhofkerk. Ten Noorden van O. L. V. Basiliek pronkeeren zich nog vier torenspitsen tegen den horizont. De welke het gebouw bekoont naast den Vleeschouwerstoren is ons onbekend. Misschien is het verband met het gebouw dat tegen de omheining aanleuning rechts schijnbaar en is dit een torenspits uit de verte aan den gezichtsrider opdoemend. Dan kan het de toren der kerk van het Pieskeerkloster zijn. De volgende spits kan tot het huis der Hemelingen behooren en nog meer Noordwaarts verschijnt over de daken heen de spits van St-Jacobsgasthuis met een andere. Misschien bevindt zich deze verder dan Maastrichterpoort en moet ze de St-Antoniuskapel van de Leprozerij verbeelden.

Noeste vlijt der Tongenaren.

Het stadsbeeld van 1738 werd slechts een goede halve eeuw na den grooten brand van 1677 geteekend. En toch geeft het ons het beeld van een stad, die weer door de vlijt en bedrijvigheid der bewoners tot voorspoed kwam. Alle torens hebben hun spitsen weergekregen en de stadsomheining werd zoo goed herbouwd, dit de gedenksteen van 1729 kan zeggen :

« Tongeren verrijst, staande van allen kant door zijn muur omsloten ». (TongrIa CIVItas sVo sVrgIt stans VMDIqVe MVro).

G. S.

De Politieke Toestand in West-Europa

— o —

Nog geen oplossing in zicht.

De eerste vaststelling welke dient gedaan is dat men nog niet op weg is naar een oplossing en dat men daaraan ook in de eerste dagen niet kan denken. De vraag : tukken waarom het gaat zijn te ingewikkeld en te veel landen zijn erin betrokken.

De Fransche Voorstellen.

Inmiddels heeft Frankrijk een voorstel tot organisatie van den vrede in Europa uitgewerkt en voorgelegd, waaraan wij ook eenige punten zullen ontleenen, gelijk wij voor het Duitsche voorstel deden.

Vooreerst antwoordt de Fransche nota op de wijze waarop Duitschland zijn verdragschending wil rechtvaardigen en dit is waarlijk gemakkelijk en treffend.

Zwakke Duitsche argumenten.

« Door Rijnland te demilitariseeren wilde men aan Europa een garantie van veiligheid geven tegen nieuwe Duitsche onderneemingen. Deze schikking streed tegen geen enkel van de 14 punten van Wilson. Indien dit wel het geval had geweest zou de Duitsche afvaardiging te Versailles er voorzeker op gewezen hebben. Maar juist deze schikking was een der weinige bepalingen van het Tractaat waartegen de Duitschers tijdens de onderhandelingen niet geprotesteerd hebben ».

« Wat het verdrag van Locarno aangaat wil men de meening verspreiden dat het aangegaan werd onder de drukking van de Ruhrbezetting. Maar de Ruhr was reeds ontruimd een er van de Locarno-onderhandeling kwestie was...

»Het Verdrag van Locarno was een der hechtste grondslagen voor Vrede in West Europa : Duitschland heeft niet geaarzeld hem te vernietigen ».

Negatieve houding van Duitschland.

In antwoord op de voorstellen door de Locarno-mogendheden gedaan antwoordt Duitschland neen, of zwijgt.

« Men vroeg aan Duitschland het nu opgerezen geschil aan het scheidsgerecht van Den Haag te onderwerpen : Duitschland weigert. Men vraagde om op zijn grondgebied langs de Belgische en Fransche grens een strook te laten door internationale troepen bezet : het antwoordt met stilzwijgen, wat met weigering gelijk staat. Men vroeg om tijdens de overgangsperiode, niet de bijgevoegde militaire krachten in Rijnland aanwezig te behuttigen : zelfde stilzwijgen. Men vroeg ontbinding van alle versterkingswerken en uitrusting : nog eens stilzwijgen...

De nota van 19 Maart bevatte een belangrijke schikking nopens het verbod of de beperking tot oprichting van toekomstige versterkingen in een te bepalen strook langs de grens... Duitschland antwoordt door voorstellen die niet voldoende zijn om een vrede in Europa te verzekeren ».

Hoofdpunten van het Fransche Voorstel.

De internationale wet moet verplichtend en verzekerd zijn.

« Er is geen ware veiligheid in de internationale betrekkingen, indien al de conflicten die tusschen de Staten kunnen oprijzen niet door de internationale wet opgelost worden. Deze wet moet verplichtend zijn voor allen, door een internationaal gerechtshof toegepast worden en door strijdkrachten van al de aangesloten van de internationale gemeenschap verzekerd worden.

De gelijkheid van rechten is geen hindernis om een Staat toe te laten vrijwillig en in het algemeen belang, in zekere gevallen, de uitoefening van zijn oppergezag en rechten te beperken.

Deze beperking is namelijk noodig in zake van bewapening om elke bedreiging van